

Юридичні науки

Коваль Юлія Андріївна

студент

Національно юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ЗАПОЧАТКУВАННЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ НА ПРИКЛАДІ КУРСАНТІВ СБУ

***Анотація.** У даній статті аналізується одна з сучасних актуальних загроз національній безпеці України, яка визначена Стратегією національної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287/2015, а саме - корупція.*

***Ключові слова:** корупція, курсанти, Служба безпеки України, суспільні відносини, моральні цінності, доброчесність.*

Постановка проблеми. Тематика корупційні злочини є досить актуальною, оскільки кількість зареєстрованих даних злочинів збільшується з кожним роком. Ця ситуація відбувається насамперед через те, що люди, як на їхню думку, винайшли та засвоїли для себе спрощену систему вирішення проблем та завдань, шляхом хабарництва. Тому перед суспільством постає велика проблема, а саме викоринити у майбутнього покоління в свідомості стереотип, що корупція це загальноприйнята поведінка. Нині одним із органів, який протидіє корупції є Служба безпеки України, проте і там трапляються випадки хабарництва серед посадовців. Через таку проблему, населення втрачає довіру до правоохоронних органів, адже якщо їм не можна довіряти, то немає і інших установ, до яких громадськість може звернутися з питань дотримання закону і підтримки громадського порядку.

Тому для того, щоб побороти проблему на державному рівні, потрібно спочатку знищити її в тій структурній ланці, яка повинна запобігати її появі.

Важливим етапом створення антикорупційного механізму як в службі, так і в країні, є профілактика серед курсантів, які готуються на посади в Службі безпеки України.

Аналіз публікацій, у яких започатковано розв'язання даної проблеми. Питання дослідження шляхів подолання корупції є досить актуальним та дискусійним. Існує низка правових позицій з цього приводу. Так, вивченням цієї тематики займалось багато науковців, зокрема: В. Журавський, Н. Омельницька, Н. Селюченко, Р. Заяць, М. Живко та інші.

Мета статті полягає у дослідженні негативного впливу корупції на різні аспекти та шляхи її викорінення через майбутнє покоління.

Виклад основного матеріалу. Згідно з Індексом сприйняття корупції - це щорічний рейтинг країн світу, що укладається організацією *Transparency International* з 1995 року, станом на 2019 рік в нашій країні 30 балів зі 100 можливих, а це означає те, що ми повернулися на рівень 2017 року і тепер посідаємо 126 місце зі 180 країн. Поруч з нами в рейтингу - Киргизстан, Азербайджан та Джибуті.

Загальновідомо, що корупція є негативним суспільним явищем, що відбивається злочинним використанням службовими та посадовими особами, політичними діячами їх прав і можливостей з метою особистого збагачення. Вона створює реальну загрозу безпеці, демократичному розвитку держави та суспільства, конституційного ладу, а саме: підриває авторитет країни, завдає шкоди демократичним засадам управління суспільством, функціонуванню державного апарату, обмежує конституційні права і свободи людини та громадянина, порушує принципи верховенства права та встановлений порядок здійснення повноважень посадовими і службовими особами органів державної влади, підриває

економічну систему держави, порушує основні засади господарської діяльності, перешкоджає надходженню внутрішніх і зовнішніх інвестицій, є причиною фінансових криз.

Негативний вплив корупції і на імідж держави у світі, що спричиняє ускладнення відносин з іншими країнами, міжнародними організаціями і всією міжнародною спільнотою, втратою державою міжнародних позицій в економічній, політичній та інших сферах, тому стан корупції у країні може бути використаний іншими державами, міжнародними організаціями для тиску на політичне керівництво країни при прийнятті тих чи інших рішень як зовнішньополітичного, так і внутрішньополітичного характеру. Тобто, політичне керівництво країни в таких випадках потрапляє у політичну залежність від керівників тих країн або міжнародних організацій, які поінформовані про дійсний стан корупції чи корупційну діяльність окремих керівників вищого рівня державної влади.

Та найголовніше те, що вона руйнує моральні та суспільні цінності, порушує існуючий порядок речей у суспільстві, спотворює суспільні відносини, створює соціальну нерівність громадян, порушує принципи справедливості, є потужним фактором знецінення моральних цінностей, сприяє поширенню у суспільстві кримінальної психології.

Чинні нормативно-правові акти про відповідальність за корупційні правопорушення дають підстави стверджувати, що, наразі, в нашій державі створена достатня законодавча база для ефективної боротьби з корупцією, оскільки вона передбачає цілу низку заходів починаючи від дисциплінарних та закінчуючи кримінальними, і дозволяє притягнути до будь якого виду відповідальності особу, яка зловживає своїм службовим становищем.

Також створено не один спеціально уповноважений орган, який безпосередньо здійснює контроль у сфері попередження, своєчасного виявлення, запобігання та протидії даним злочинам.

Проте люди винайшли та засвоїли для себе, як на їхню думку, спрощену систему вирішення проблем, шляхом хабарництва.

Тому на сьогодні постає більша проблема, а саме викоринити у майбутнього покоління в свідомості стереотип, що корупція це загальноприйнята поведінка, оскільки вона походить саме від культурного розвитку.

Дана тематика не розрахована на заняття в школі чи вищих навчальних закладах, це повинно закладатися в генах, у вихованні, у діях батьків та осіб, які займаються вихованням і з боку держави - належним соціальним захистом, грошовим забезпеченням та справедливим рішенням щодо кожного громадянина.

Наразі, одним із органів, який протидіє корупції є Служба безпеки України, проте і там трапляються випадки хабарництва серед посадовців. Через таку проблему, населення втрачає довіру до даного правоохоронного органу.

Тому для того, щоб побороти проблему на державному рівні, потрібно спочатку знищити її в тій структурній ланці, яка повинна запобігати її появі.

Важливим етапом створення антикорупційного механізму як в службі, так і в країні, є профілактика серед курсантів, які готуються на посади в Службі безпеки України.

Насамперед, потрібно пропагувати та регулярно навчати доброчесності. Презентації, семінари, тренінги повинні підвищувати обізнаність про важливість чесноти та про ризики корупції, заохочувати дотримуватись кодексу поведінки. Необхідно пояснювати руйнівні наслідки від корупційних дій для загального добробуту, розвитку держави, громадської безпеки, а також і для кожного персонально, а саме, які санкції передбаченні за дані діяння та чи вартий прибуток від корупції тих ризиків, які пов'язані з його отриманням.

У той самий час, потребується здійснення негайних заходів щодо покращення матеріально-побутового, грошового забезпечення та соціального захисту майбутніх співробітників СБУ, особливо щодо встановлення належного та конкурентоспроможного, порівняно з іншими правоохоронними органами та військовими формуваннями.

Наразі, військовослужбовці, що проходять службу у вищих військових навчальних закладах, отримують близько 455 гривень на місяць у вигляді грошового забезпечення. Даних коштів, з урахуванням цін на сьогоднішній день, не завжди вистачає на проїзд. Це свідчить про те, що курсанти не отримують належного грошового забезпечення.

Органи державної влади повинні контролювати даний механізм, задля забезпечення військовослужбовців всіма необхідними стандартами життєдіяльності.

Також кодекси поведінки є не менш важливим інструментом для боротьби з корупцією і виховання доброчесності в правоохоронних органах.

Висновки. Підсумовуючи вище перелічене, необхідно зазначити, що для нашої країни мало приймати низку законів щодо протидії корупції та створювати бюро, яке веде неефективну боротьбу з даною проблемою. Необхідно викорінювати дану систему саме через молодь оскільки, для дорослих членів нашого суспільства, відповідно до практики, корупція є спрощеним та звичним, елементом вирішення проблем. Саме через це витіснити її дуже важко, проте можливо, задля цього необхідно звернути увагу на осіб, які у майбутньому будуватимуть нашу країну, створюватимуть для України нові можливості та представлятимуть її на міжнародній арені з гордістю.

Література

1. Стратегія національної безпеки України, затверджено Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287/2015. Опубліковано в офіційному виданні Урядовий кур'єр — № 95.
2. Індекс сприйняття корупції **Transparency International**. URL: <http://cpi.ti-ukraine.org/#/>
3. Антикорупційна програма Служби безпеки України на 2018-2020 роки затверджено Центральним управлінням Служби безпеки України 19.11.2018 року № 2101.
4. Методичні рекомендації з питань запобігання та протидії корупції затверджено наказом Головного управління державної служби України 26.12.2007 року № 337.